

Jindřich Kulhavý: Opravdu chceme elektromobilitu?

- CZ24 News | 24. září 2023

ČESKO: Přelom léta s podzimem je obdobím častých motoristických akcí. Různá setkávání, srazy, výstavy a další události dávají možnost posoudit, kolika lidem je vůně benzínu či nafty bližší než sterilní prostředí protlačovaného Green Dealu.

Historická vozidla jsou ukázkou z dnešního pohledu jednoduché techniky. V době, kdy se na sociálních sítích objevuje komediálně plačící předsedkyně sněmovny Pekarová Adamová tvrdící, že její manžel je pro ni vším a chce toto štěstí poskytnout všem, tedy i homosexuálním párům, čímž prosazuje manželství pro všechny, se skuteční muži vrací k hrabání se v prehistorických motorech a jejich ženy jim připravují svačinu. Tedy stejně jako v době, kdy bylo vše v pořádku. Poté se stavíte na závod klasických závodních aut, kde obdivujete nijak složité monoposty z dob pro dnešní k silnicím se přilepující mládež či neustále čumící na displeje moderních telefonů nepochopitelných a říkáte si, že ty šťastné tváře soutěžících seniorů jsou mnohem přirozenější než to, co vidáte kdesi v ulicích měst. Staré kombinézy nasáklé výpary z benzínu, jednoduchá technika v souvislosti s odvahou posadit se do těch pár trubek dozbrojených starým čtyřválcem o výkonu, který má nyní kterákoliv pojízdná nákupní taška, přesto adrenalin ve vzduchu a přátelské, zároveň soutěžní prostředí, to vše připomíná dávnou dobu. Byla sice tak nějak naturálnější, ale podstatně zdravější a rovnější. Je krásné sledovat ty staré bardy v akci a jejich partnerky vytvářející jim zázemí a schopné trpělivě podporovat své muže v jejich koníčku. Kolik moderních párů dokáže takto žít?

Vraťme se mezi obdivovatele navštěvující motoristické akce. Nadšení malých i dospělých, když zavrčí silný motor sportovního auta, radost při nahlédnutí do interiéru luxusní a těžko dostupné limuzíny či možnost usednout za volant předváděných skvostů, případně se svézt, to vše naznačuje, že lidé mají dosud motorismus v oblibě. Zářící oči dětí i jejich otců jasně říkají, že se nechtějí dočkat doby, kdy se po ulicích budou šinout tiché dopravní prostředky vyluzující maximálně syntetický zvuk vytvořený uměle jen proto, aby někoho blížící se vozidlo nepřekvapilo při přebíhání silnice. Výrazný řev sportovního automobilu je pořád stejně sexy, jako minišaty na dlouhonohé krásce. Nikdo nijak zvláště neinklinuje k obdivu Tesly S, přestože má dynamiku supersportu. Ale přijedete li v nabušeném porsche, v atraktivní M4 či v krásném kabriu jakéhokoliv stáří, hned máte kolem sebe živo. Lidé vnímají emoce, nikoliv dokonalost elektroauta, které i přes veškerou modernu ve svých útrobach skrytou připomínají hračku na vysílačku poháněnou tužkovými bateriemi. Ale hlučný výfuk, cvakající ventily, široká kola a kdysi chrom později nahrazený ho karbonem jsou prostě stále něčím, na co se lidé rádi podívají.

V době slavných devadesátek byla lepší hudba, než jakou produkují „umělci“ nyní, lidé byli usměvavější a motoristé se setkávali na tuningových srazích. Mladí kluci se hrabali v autech a holky v mini a na podpatcích byly krásným doplňkem nabušených kár ve stylu Rychle a zběsile. Pak politici vytasili novou legislativu, technickou kontrolou prošly jen sériová vozidla a přitahování šroubů pokračuje. Nesmyslné ohánění se měnícím se klimatem postupně vytlačuje z našeho života poslední úpravce vozidel. Výrobci aut mající strach o svou existenci nepovolují ani minimální zásahy do svých technologií a hrozí odebráním záruky, čehož se zase obávají majitelé nových aut uvědomující si, že současná technika už nenatočí poctivých půl milionu kilometrů a za tři roky intenzivního používání jde často do šrotu, byť vypadá zachovale. Na technické kontrole Vám zase technik sebere techničák za výfuk či emise. Sice už Vám pod nos nesmrdí staré kouřící diesely, ale zase neslyšíte ten krásně vytočený benzínový motor jako kdysi. Navíc lidé zblbnuli a vadí jim vše

nepovolené a tím i nemorální. Pod vlivem médií nepovažují mladého kluka v hlučném „bávu“ za projev progresu, ale za odsouzení hodného rebela. Vše se pokazilo, na většinu jsou normy a ovce mají potřebu je dodržovat.

Uprímně? Vážíme si lidí, kteří se, byť z nostalgie, dokážou vrátit o desítky let zpět do krásných dob svého mládí, kdy se i přes komunisty u vlády mohlo mnohem více než nyní. S úsměvem vzpomínáme i na devadesátky, kdy sice Krejčíř s Mrázkem upláceli špičky ODS a ČSSD, občas se mezi sebou postříleli, dlužníci měli strach nevracet půjčky (vymahači byli drsní a měli volnější ruce), ale my prostí kluci a holky jsme užívali mnohem více volnosti a nikdo nás příliš neobtěžoval. Policisté vyrazovali jen skutečné vraky, ještě nesbírali body a nepřipravovali nás na život svázaný sociálními kredity. Jděte se někdy zase podívat na závody klasiků, na výstavu veteránů, zkuste se vrátit o roky zpět a uvědomte si tu ztracenou svobodu. Tuning nám zakázali, nechali jsme si to líbit, všichni mají strach jako za socialismu. Závody historických aut jsou pro nadšence, kteří vymírají. Dnešní mládež žije konzumně a opravit karburátor, o jehož funkci nic netuší, už nedokáže, nemá důvod. Maximálně naprogramuje počítač, který je dva roky po svém vzniku historickým artefaktem. Opravdu jste nyní šťastní? Věřte tomu, že ani netušíte, jak daleko k takovému stavu máte. Stačí vidět tu radost a nadšení ve tvářích staříků za volantem monopostů MTX, Škoda či jiných klasiků, kteří právě ujeli pár ostrých kilometrů a vrátili se do mládí. Máte jim co závidět.

P.S. Většina z Vás pečlivě dodržuje zákony a pravidla, jejichž intenzita zaměřená proti všem běžným lidským vlastnostem, touhám a projevům je mimořádně agresivní a má probouzet v lidech strach. Hrozíte se toho, když někdo jede 250km/hod a odsuzujete ho. Jste opravdu jen jedním kusem ze stáda, kterému bylo vlámáno do hlavy něco, co potlačuje jeho přirozenost. Stačí si jen uvědomit, jak velcí šmejdi ta omezení vytváří a proč. Netýká se to jen chování za volantem, ale komplexního chování společnosti. Přitom jsou to právě rebelové, kdo ještě dokáže žít.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)